

»Sig mig engang,« sagde Frøken Evaldsen, da hun var vendt tilbage med de forlangte Ting. »Veed De, om den unge Jægermesterinde Hagen har været her for nylig?«

»Jægermesterinde Hagen? Her kommer jo saa mange og vil tale med Herren. Hvordan ser den Dame ud?«

»Hun er mørkeblond. Omtrent paa min Højde. Ganske smuk.«

»Har hun en blaa Fløjlschat med sort Fjer?«

»Det tror jeg næsten.«

»Og hviner hun af Silkeundertøj, naar hun gaar?«

»Det kan vist godt passe.«

»Jo, saa har den Dame været her et Par Gange, siden vi flyttede ind.«

»Jeg ser, der staar en stor Buket Blomster derinde i Salen. Den var der ikke igaar. Det er maaske hende, der har bragt den?«

Lille Jomfru Jensen ømmede sig ved Svaret. Hun havde et godt Hjerte og følte sig paa sin Herres Vegne brødebetyngt af hans Forsyndelser mod den gamle Veninde.

»Svar mig kun oprigtig. Jeg tager mig det ikke nær.«

»Jo. Den Dame havde Blomsterne med, da hun var her sidst. Men Herren tog forresten ikke imod hende.«